732/05

Den 14. september 2005 blev i sag nr. 66.122:

xxxxx xxxxx xxxxx
xxxxxxxxx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Lærerstandens
Brandforsikring G/S
Farvergade 17
1463 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Lærerstandens Brandforsikring G/S, klager over, at selskabet har afvist at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde, hvorved klagerens datter pådrog sig en tandskade.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke er et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Af skadeanmeldelsen fremgår bl.a.:

> "Fik det dårligt, gik ud for at få frisk luft, besvimer. Ved besvimelsen falder hun og slår fortand ud og knækker 3 andre tænder."

I skrivelse af 19/11 2004 til klageren afviste selskabet at yde forsikringsdækning, idet selskabet henviste til, at tilskadekomster som følge af ildebefindende eller besvimelse ikke kan betragtes som ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand.

Hertil anførte klageren i skrivelse af 26/11 2004 til selskabet:

> "Efter nærlæsning af afslaget og nærlæsning af policen kan jeg godt se, at min anmeldelse, som jeg har formuleret den, ikke berettiger til dækning.

Umiddelbart kom det bag på mig, idet både skadestue og tandlæge ikke var i tvivl om, at det var noget forsikringen ville dække, hvis vi havde en ulykkesforsikring.
Da jeg formulerer anmeldelsen, får jeg min datters forklaring: Hun går ud for at få frisk luft, fordi det er varmt og tæt i lokalet, hvor hun opholder sig. Hun går ned ad en trappe. Hun kan ikke forklare om hun besvimer og falder ned ad trappen og slår tænderne i stykker, eller om hun falder ned ad trappen og besvimer af smerten og slaget.

Jeg kan godt se, at der forsikringsmæssigt er en forskel, men i mit hoved tænker jeg - ødelagte tænder - besvimelse: Rækkefølgen for mig er underordnet, så derfor er det helt tilfældigt, at jeg bruger formulering, at hun besvimer først. Det er der jo reelt ingen, der kan svare på, idet hun gik ud alene. Det skal måske også i den forbindelse nævnes, at hun ikke var syg."

I skrivelse af 4/1 2005 til klageren fastholdt selskabet sin afgørelse. Selskabet oplyste bl.a., at det havde lagt klagerens første forklaring til grund for sin bedømmelse af sagen.

Parterne førte herefter yderligere korrespondance, hvor klageren bl.a. henviste til, at hun havde modtaget en oversigt med nye vilkår, hvoraf det bl.a. fremgår, at forsikringen blev udvidet til at omfatte personskade, der indtraf fra den 1/3 2005 som følge af bl.a. besvimelse og ildebefindende. Selskabet fastholdt sin afgørelse og henviste til, at uheldet skete inden den 1/3 2005, hvor vilkårsændringerne trådte i kraft.

Klageren har herefter indbragt sagen for nævnet, hvor hun har gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at datterens tandskade er dækningsberettigende. Klageren har bl.a. anført:

"Som ukyndig ud i forsikringer står jeg så med to lige sandsynlige forklaringer og har ikke tanke for, at der forsikringsmæssigt var en forskel. Det er derfor **helt** tilfældigt, at jeg beskriver hændelsen, som om hun besvimer først. Jeg kunne med lige så stor sandsynlighed - og ret have skrevet, at hun faldt først. Der er ingen, der kan svare på, hvordan det gik til.

...

Efter afslaget taler jeg med sagsbehandleren, som er positiv og forstående, hun beder mig om at sende en uddybende forklaring. Forklaringen er måske blevet opfattet som et forsøg på at ændre på sagsfremstillingen. ... Det er vigtigt for mig at slå fast, at det ikke drejer sig om en ændret forklaring, men om en anden lige så sandsynlig forklaring, idet ingen reelt ved, hvordan det gik til."

I selskabets skrivelse af 23/3 2005 til nævnet hedder det bl.a.:

"På baggrund af beskrivelsen af hændelsesforløbet i skadeanmeldelsen er det vores opfattelse, at skaden ikke er sket ved et ulykkestilfælde, og vi afviste derfor at dække skaden.

Vores medlem har efterfølgende oplyst at det er sandsynligt, at datteren er faldet, og på grund af dette, besvimede.

Vi har derfor indhentet en kopi af skadestuejournalen fra den 06.11.04. Heri fremgår det, at vores medlem på grund af et ildebefindende har slået sin venstre fortand ud.

Ved vores afgørelse lægger vi derfor til grund, at det er overvejende sandsynligt, at hændelsesforløbet blev igangsat fordi vores medlem enten besvimede eller fik et ildebefindende. Vi bemærker i den forbindelse at vores medlem søgte ud for at få frisk luft, fordi hun havde det dårligt.

Det er vores opfattelse at besvimelse eller et ildebefindende ikke er et ulykkestilfælde, idet det er en indefra kommende påvirkning af legemet, og ikke en pludselig udefra kommende indvirkning på legemet.

På baggrund af nævnets henvendelse har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder imidlertid ikke anledning til at ændre vores afgørelse."

Klageren har i skrivelse af 6/4 2005 til nævnet bl.a. anført, at hun fra skadestuen telefonisk har fået oplyst, at oplysningen om skadeårsagen alene var en formodning, idet der

ingen vidner var. Ifølge klageren er det ene hændelsesforløb lige så sandsynligt som det andet, og hun mener, at tvivlen bør komme hendes datter til gode.

Forsikringsbetingelserne indeholder bl.a. følgende bestemmelser:

"**5.00 Hvad dækker forsikringen**

Forsikringen giver ret til erstatning ved ulykkestilfælde, hvorved forstås en af forsikredes vilje uafhængig pludselig udefra kommende indvirkning på legemet, som har en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Indledningsvist bemærker nævnet, at klagerens datter pådrog sig tandskaden inden den 1/3 2005, hvor vilkårsændringerne trådte i kraft.

Nævnet er enigt med klageren i, at begge hændelsesforløb er mulige, men nævnet finder, at det er overvejende sandsynligt, at datteren faldt som følge af et ildebefindende sådan, som det er anført i skadestuerapporten.

I overensstemmelse med nævnets almindelige praksis kan et sådant hændelsesforløb ikke anses som et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet den skade, klagerens datter har pådraget sig som følge af sit ildebefindende, ikke skyldes en udefra kommende indvirkning på legemet.

Nævnet kan således ikke pålægge selskabet at yde forsikringsdækning, hvorfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Jacques Hermann

udskriften bekræftes

Henning Jønsson